

Het woeste woud – De Tondeldoos

Zondag 17 januari, Theater van 't Woord, Bibliotheek de OBA

Door Kidsreporter Sanne

Zaterdag 17 januari ben ik, in Amsterdam, naar de voorstelling de Tondeldoos geweest. We kregen mee dat het in de bibliotheek de OBA moest zijn. Nou, bibliotheek...meer een gebouw van zeven verdiepingen! Nou, dus ook met een zaal erin.

We kwamen binnen in de zaal en ik vond het best wel klein. Maar de sfeer was goed, je hoorde een angstaanjagend geluid. Het decor bestond uit vijf kamerschermen en een projector ervoor. Voor de projector schoven ze (tijdens de voorstelling) een nieuwe dia ervoor, als het nodig was. Dat vond ik wel knap. Ook bestond de groep uit twee mensen, terwijl er vier mensen in voorkwamen.

De voorstelling zelf is erg grappig! Er komen bijvoorbeeld twee geesten (niet doorzichtig ofzo, gewone mensen), maar je kunt echt aan ze zien dat ze al dood zijn, dus daarom zeggen ze dan ook dat ze honderd jaar geleden door hun dochter en haar vriend van de stadsmuur af zijn geduwd (best wel griezelige gedachte). Maar het grappige is dat als de vrouw haar man een hand wil geven, zijn hand afbreekt! En het oog valt ook uit die mevrouw's haar hoofd!

Oké, die geesten brengen dus een doos met spullen en een dagboek. Als de vrouw zegt: "Het meisje", schoof de man een dia van een meisje ervoor. En ga zo door. Toen gingen ze het verhaal bedenken. Ze gingen bv.naar het kerkhof, waar een boom stond. De broek van de man scheurde, dus de vrouw pakte klittenband en ritste dat uit elkaar. Dus ze maakten zelf de geluiden. Als u het verder wilt weten, moet u zelf maar kijken! Wel raad ik u aan om zeker met kinderen die ouder dan zes zijn heen te gaan, omdat zelfs ik het best wel spannend vond. Verder is het een korte voorstelling, dus voor kinderen die kort kunnen stilzitten is dit zeker een aanrader. En natuurlijk heb ik gevraagd of ik de spelers mocht interviewen, en de regisseur.

Was het moeilijk om vier mensen te spelen door twee mensen?

Willemijn Kressenhof (speelster): Ja, best wel lastig omdat je ook moet zorgen dat je om een goede reden achter kunt gaan om je om te kleden.

Heb je al andere stukken geregisseerd?

Géraldine Verhoeven (regisseur): Ja, een paar, maar ik doe het meeste aan dramaturgie. En het is de eerste keer bij dit gezelschap.

Was je zenuwachtig?

Willemijn: Ja, best wel maar wij hebben een ritueel, en dat doen we samen zodat we ons beter kunnen concentreren.

Ging alles goed?

Dennis Rotteveel (speler): Bijna alles. Als de geesten iets moeten zeggen, hoort dat later te zijn dan je nu hebt gehoord.

Was iemand tijdens de repetities een keer ziek?

Dennis: Eén dag zijn we eerder gestopt, Willemijn en ik hadden allebei last van buikpijn.

Hoe lang zijn jullie al samen?

Willemijn: Tweeënhalfjaar.

Hoe zijn jullie aan deze voorstelling gekomen?

Dennis: Nou, ik heb dus alle sprookjes uitgekamd om te kijken welke leuk is. Toen las ik de Tondeldoos en dacht: hmmm...interessant! Dat is leuk om uit te leggen. Maar dat is heel moeilijk, want het moet wel aangepast worden. Er komt bijvoorbeeld veel dood in, en dat is niet leuk. Toen hebben we heel lang overlegd hoe we het nou zouden doen, en wat het einde werd. Uiteindelijk zijn we er toch uitgekomen!

Ik hoorde van Willemijn dat jullie ziek waren. Was dat moeilijk?

Dennis: Ja, want mijn gezin was tijdens de Mexicaanse griep ziek. Allemaal! Maar ik moest gewoon doorrepeteren, zes weken lang. Maar ik hing natuurlijk iedere pauze aan de telefoon, en probeerde elke avond even langs te komen om mijn kinderen naar bed te brengen.

Zoals u hebt gehoord vond ik het een zeer geslaagde voorstelling! Echt een aanrader!

